

Eugeniusz Skrzyński: Stateczność podtorza gruntowego

Utrata stateczności budowli ziemnych jest jednym z najtrudniejszych problemów geotechnicznych, a rozpoznanie ich powstawania oraz przeciwdziałanie im wymaga dużej wiedzy i doświadczenia. Mimo zaawansowanych technologii budowlanych, wciąż powstają osuwiska, w wyniku których wyrządzone są znaczne straty materialne w infrastrukturze komunikacyjnej. Objętości gruntów ulegających przemieszczeniom w osuwiskach mogą wahać się w bardzo szerokich granicach, od niewielkich zsuwów skarp budowli ziemnych, aż po ogromne obrywy i sływy, o objętości określanych w miliardach metrów sześciennych gruntu.

W artykule przedstawiono złożoność oceny stateczności kolejowego podtorza gruntowego, wynikającą m.in. z historii jego budowy i dostępności danych na większości linii zarządzanych przez PKP PLK S.A. Wskazano na znaczne zróżnicowanie współczynników pewności (bezpieczeństwa), przyjmowanych w ocenie stateczności podtorza. Podano czynniki powodujące to zróżnicowanie, m.in. ograniczone możliwości uzyskania wiarygodnych danych do obliczeń. Zaproponowano nowe wartości współczynników. Artykuł nie dotyczy podtorza gruntowego na liniach dużych prędkości.

Słowa kluczowe: infrastruktura kolejowa, podtorze gruntowe, stateczność